

El contingut de la reforma de les pensions

Seguiran les pensions de misèria!

UN COP DE TORCA MÉS AL DRET DE JUBILACIÓ I A LES PENSIONS PÚBLIQUES

El 30 de maig el Govern, la patronal i els dirigents de CCOO i UGT van assolir un acord de Reforma de les Pensions ("Acord sobre desenvolupament de mesures de l'informe de renovació del "Pacte de Toledo"), que després de la seva redacció definitiva serà tramitat a les Corts Espanyoles com a projecte de Llei.

L'acord finalment no inclou els principals retalls en el dret a la jubilació previstos en el Pacte de Toledo, com calcular la pensió partint dels últims 35 anys cotitzats en lloc dels 15 actuals (com reclamava la direcció de CCOO!), cosa que hagués suposat una retallada generalitzada de les pensions entorn del 20%, o el retard de l'edat de jubilació més enllà dels 65 anys (fixant-la per exemple en els 68 anys, com acaba de fer Blair a Anglaterra).

Tanmateix, sí que es fan algunes passes més en aquesta direcció, en continuïtat amb les reformes dels anys 1985, 1997 i 2001: s'exigeix més temps de cotització per tenir dret a cobrar una pensió, es torna a penalitzar la jubilació anticipada, "s'estimula" la jubilació tardana i s'atorguen noves rebaxes de cotitzacions a les empreses (mentre es continua afirmant que les pensions són financera-ment insostenibles!). Algunes millores parcials i secundàries (com l'accés a la pensió de viduïtat per a les parelles de fet o que la percepció de la incapacitat transitòria no computi a efectes de subsidi d'atur...) amb prou feines poden dissimular el caràcter globalment regressiu del contingut de l'acord.

Principals continguts de l'acord:

AUGMENT DEL TEMPS COTITZAT PER TENIR DRET A UNA PENSÍO

En l'actualitat s'exigeixen 15 anys de cotització per tenir dret a pensió, però a la pràctica es redueixen a 12'87 anys, ja que les pagues extraordinàries computen com a període cotitzat. A partir de l'acord s'exigiran 15 anys de cotització reals -17 anys amb pagues extra-, equivalents a 5.475 dies davant els 4.700 actuals. Aquest ajust s'aplicarà de forma progressiva durant els pròxims cinc anys.

Es calcula que pot afectar tres de cada 100 treballadors, sobretot autònoms, treballadors agraris i treballadors de la llar,

col·lectius als quals els és més difícil reunir amplis períodes de cotització i on hi ha un alt nombre de treballadors immigrants, encara que també afectaria treballadors del Règim General, on una mica més de l'1% dels treballadors no arriba als 15 anys cotitzats.

MODIFICACIÓ EN LA JUBILACIÓ ANTICIPADA PARCIAL I "TOTAL"

Actualment qualsevol treballador de 60 anys que hagi cotitzat més de 15 anys

"A partir de l'acord s'exigiran 15 anys de cotització reals -17 anys amb pagues extra-, equivalents a 5.475 dies davant els 4.700 actuals"

pot jubilar-se anticipadament i treballar un 15% de la jornada laboral si és substituït per un treballador amb un contracte de relleu. Amb una aplicació gradual durant 6 anys, l'acord endureix les condicions: el treballador sortint haurà de tenir 61 anys (sempre que no hagués cotitzat abans de 1967), haver cotitzat 30 anys i cobrir almenys un 25% de la jor-

nada, i el treballador que el relleva haurà de cotitzar un 65% de la base reguladora del jubilat parcial.

En matèria de jubilació anticipada "total", els coeficients reductors a aplicar sobre la pensió seran del 7,5% per cada any que falti per al compliment dels 65 anys si la finalització de la feina no és voluntària; si és voluntari segueix la reducció del 8% per cada any abans dels 65.

S'ESTIMULA EL RETARD EN L'EDAT DE JUBILACIÓ

Als treballadors que decideixin continuar treballant després de complir els 65 anys se'ls recompensarà amb un augment de la pensió per cada exercici de retard voluntari. Si ha cotitzat més de 40 anys, el premi serà d'un 3%. El premi màxim serà de 600 euros per sobre de la pensió màxima (2.232 euros mensuals).

NOVES REBAIXES DE COTITZACIONS A LA PATRONAL

Per als empresaris, una de les mesures més beneficioses és que, amb la reforma, la Seguretat Social els finançarà el 40% de les cotitzacions per mantenir a l'empresa treballadors que tinguin 59 anys i una antiguitat mínima a l'empresa de 5 anys.

Fins ara Treball només finançava part de les cotitzacions per a aquells treballadors que tinguessin entre 60 i 64 anys (amb 60 anys, la Seguretat Social pagava el 50% de les cotitzacions i amb 64

anys, el 90%, entremig els percentatges són proporcionals).

TREBALLADORES DE LA LLAR I TEMPORERS DEL CAMP

Les treballadores de la llar disposaven fins ara d'un règim especial, per la qual cosa la seva cotització era substancialment més baixa. A partir de la reforma, s'estudiarà que aquest col·lectiu de 350.000 persones -de les quals 250.000 són immigrants- passi al règim general, la qual cosa pot suposar cotitzar i tenir les mateixes condicions que la resta dels treballadors.

Els temporers del camp estaven adscrits

al règim especial agrari (REAS), que els permetia cotitzar menys. S'obre ara un període de deu anys en què s'integraran gradualment al règim general i hauran de cotitzar com la resta de treballadors de la seva qualificació per optar als mateixos drets que ara tenen.

VIDUÏTAT I PARELLES DE FET

Les noves vídues i vidus hauran d'acreditar dos anys de convivència míni-

ma, requisit que fins ara no existia. La prestació per viduïtat s'amplia a parelles de fet, encara que amb requisits de convivència i dependència econòmica elevats: podran percebre pensió de viduïtat si proven una convivència "mútua, estable i notòria durant un període ampli" i que en qualsevol cas serà superior als dos anys. A més, s'exigirà que la vídua demostrï que depenia econòmicament del seu company en més d'un 50% si hi ha fills. Si no n'hi ha, la dependència ha de superar el 75%.

PREDICANT AMB L'EXEMPLE: UNA PENSÍO I UN DRET A LA JUBILACIÓ DIGNES SÓN POSSIBLES.

Davant de tantes retallades, el Parlament i el Senat han demostrat amb

l'exemple que una pensió digna és possible. Això sí, per a ells mateixos, els que van aprovar els retalls del Pacte de Toledo i els dels últims 20 anys. Per als altres, és clar, mai no hi ha diners i redueixen els impostos per als rics. El passat mes d'abril van pactar que els diputats i senadors que hagin assolit els 11 anys de mandat tinguin garantit el cobrament de la pensió màxima. Una cosa que els treballadors comuns només obtenim cotitzant 35 anys

i els últims 15 amb la base màxima. Els parlamentaris que no compleixin aquest requisit comú rebran de les Corts un extra fins a completar la seva pensió per igualar-la amb la màxima. D'aquesta forma s'aconsegueix que les Corts garanteixin que tots els diputats i senadors amb 11 anys de mandat puguin cobrar la pensió màxima, situada en 2.232,54 euros el 2006. Qui ha dit que les pensions són insostenibles?

"l'acord endureix les condicions de la pensió parcial: el treballador sortint haurà de tenir 61 anys (sempre que no hagués cotitzat abans de 1967), haver cotitzat 30 anys i cobrir almenys un 25% de la jornada"

informa't a www.moviments.net/xarxacontratancaments
la xarxa a internet!

